

отъ лукавы и бесмыслены звѣрове, родены, нѣ за друго, освѣнь да ся крѣмятъ, да ся плодятъ, да ся лутѣтъ и сетиѣ дася прѣвръштѣтъ въ прахъ; кой-то не рачи да види колко голѣмы нѣшта сѣ: просвѣштеніе, науки, искусства, издиріаніе на правдинѣ-тѣ, ненаситно влѣченіе на нашѣ-тѣ природѣ кѣмъ хубость-тѣ, кѣмъ добринѣ-тѣ, кѣмъ Божество-то, о! какѣвъ узрокъ може да има такѣвъ единѣ чловѣкъ за да почита отъ чисто сръдце ближний, си да го обычіа, да го подканіа на добры дѣла и да прѣдаде себе си на жрътвѣ зя да му помогне?

За да обычіае хората трѣбова да знаемъ да оглѣдоваме, безъ да ся смѣштаваме, и тѣхны-ты слабости и тѣхны-ты погрѣшкы.

Кога видишь, че чловѣкъ ся намира въ невѣжество да помыслишь добрѣ: каква голѣма сила е дадена на чловѣка, за да може да ся избави отъ такво невѣжество, като уботрѣби разумъ-тѣ. Да помыслишь каква висока способность е дадена на чловѣка, дѣто той оште и въ такво дълбоко невѣжество, може да врыши високи, общественны добродѣтели, като юначество, милосръдіе, благодарность, правосѣдіе.

Оныя, кой-то не радятъ за просвѣштеніе-то си, нити пакъ ревнувѣтъ кѣмъ добродѣтели ты